

Nazwisko BIENIASZ

Imiona Michał

Pseudonim Antoni Cichecki

Z domu

Data urodzenia 26. 06 1951 Miejscowość, kraj Warszawa

Data śmierci 25. 02. 2014 Miejscowość, kraj Skultun , Szwecja

Lat życia 62

Adres cmentarza Cmentarz w Västerås , Szwecja

Źródła: Michał Bieniasz „Życie i dzieło” , Warszawa 2015

Zawód artysta plastyk, dziennikarz Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia krzyż kawalerski Orderu Zasługi RP

.....

.....

Michał Bieniasz

biografia

Michał Bieniasz 1951-2014 artysta plastyk, dziennikarz, polski emigrant, działacz niepodległościowy, społecznik. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi RP.

Urodził się w Polsce, w Warszawie w rodzinie inteligenckiej, w roku 1969 ukończył Liceum Ogólnokształcące im. J. Zamoyskiego. Od roku 1970 zajmował się projektowaniem plastycznym form przemysłowych i reklamą. Na początku lat 70-ch pracował w Teatrze Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze przy projektowaniu scenografii i w Muzeum Etnograficznym w Warszawie jako konserwator obrazów. W latach 1976-1977 przebywał w Paryżu, gdzie w Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts studiował grafikę, tam też miał dwie wystawy indywidualne. Po powrocie pracował przy scenografii i projektowaniu lalek w warszawskim teatrze lalkowym „Łątka”, brał udział w wielu wystawach i konkursach.

W roku 1980 wyjechał ponownie do Paryża, gdzie kontynuował studia współpracując jednocześnie z kilkoma galeriami.

Stan wojenny zastał Michała Bieniasza w Szwecji w Göteborgu gdzie miał wystawę rysunku. W Szwecji przyznano mu azyl polityczny na podstawie Konwencji Genewskiej z 28.06.1951.

Jako emigrant rozpoczął aktywną działalność pomocową dla opozycji niepodległościowej w Polsce a także włączył się w życie Polonii.

W roku 1982 został współzałożycielem miesięcznika społeczno-politycznego „Sprzeciw” z siedzibą w Göteborgu. Od 1 stycznia 1983 r. był wydawcą i redaktorem naczelnym. W tym okresie z obawy o los mamy i rodziny pozostającej w PRL publikował pod

Michał Bieniasz z żoną

pseudonimem Antoni Cichecki. W czasie stanu wojennego współpracował także z prasą londyńską regularnie przysyłając rysunki satyryczne.

W roku 1983 pracował jako scenograf w Slottsskogs Teatrze w Göteborgu, a w latach 1984-1985 jako rysownik prasowy z własną szpaltą w gazecie „Göteborgs Handels- och Sjöfarts Tidning”, jednocześnie publikował swoje rysunki w gazecie „Göteborgs Posten”. Od roku 1985 do 1991 pracował w dziale reklamy dużego przedsiębiorstwa handlowego ICA Hakon AB. W roku 1991 założył własną firmę ArtPress, gdzie projektował produkty reklamowe, broszury i ilustracje do książek.

W wyborach przeprowadzonych w roku 1989 został wybrany delegatem do VIII Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie (emigracyjny parlament). Od 1989 roku był Prezesem Oddziału Stowarzyszenia Polskich Kombatantów w Szwecji, kiedy to SPK postanowiło odmłodzić kadry przyjmując w swoje rzędy wszystkich, którzy popierali te cele, o które prawdziwi kombatanci walczyli. Członek Zarządu Rady Uchodźstwa Polskiego w latach 1985-1990 i 2002-2004. Od 1990 roku członek Prezydium Kongresu Polaków w Szwecji, a w roku 2001 roku został jednogłośnie wybrany na Prezesa Kongresu Polaków w Szwecji - największej organizacji polonijnej w Szwecji. Jednocześnie redagował i opracowywał graficznie organ Kongresu pismo „Słowo Kongresu”, pisał artykuły do gazety także pod pseudonimami Anatol Gripink i Janina Skalska.

Po upadku Związku Sowieckiego angażował się w pomoc Polakom żyjącym na Wschodzie. W latach 1994-2001 wydawał miesięcznik dla Polaków w Estonii „Nasza Polonia”, wspierał i współredagował pisma powstające w środowiskach polskich na Litwie i Łotwie. Wspierał działalność redakcji Radio Lwów we Lwowie.

Z jego inicjatywy we współpracy z Fundacją „Pomoc Polakom na Wschodzie” powstał Związek Dziennikarzy Polskich na Wschodzie, którego był pierwszym Prezesem. Organizacja ta miała służyć integrowaniu środowisk polskich, szczególnie środowisk dziennikarzy polskich działających na wschodzie. *„Jeśli zbudujemy organizację zrzeszającą ludzi te media tworzących, sieć wymiany informacji, poznamy się bliżej, nawiążemy zwykłe ludzkie przyjaźnie, to i nasi odbiorcy zblizną się do siebie pomimo dzielących nas obecnie granic”.* Organizacja niosła także konkretną pomoc dziennikarzom polskim poprzez organizowanie szkoleń, warsztatów i pomocy wzajemnej Polakom na wschodzie, którzy rozpoczynali wydawanie gazet i biuletynów w języku polskim.

Był inicjatorem i autorem projektu nowego Pomnika Katyńskiego w Sztokholmie, który został ustawiony i poświęcony w maju 2001 roku. Dzięki jego zaangażowaniu w 2003 roku rząd Szwecji na polecenie premiera Szwecji przekazał Instytutowi Pamięci Narodowej w Warszawie Archiwalia pochodzące z Archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Obrony Królestwa Szwecji dotyczące zbrodni katyńskiej.

Michał Bieniasz był także inicjatorem powstania i prezesem Związku Rysowników Prasowych i Karykaturzystów w Szwecji Humor Kompaniet oraz Towarzystwa Literackiego "Ligatur".

Chciał, aby literatura polska była dostępna dla jak najszerszej rzeszy czytelników na całym świecie. W tym celu zrealizował wielki projekt biblioteki elektronicznej polskiej literatury klasycznej w formie płyty CD zawierającej 70 tytułów, od początków piśmiennictwa w języku polskim w XIII wieku do roku 1939.

Autor wielu artykułów prasowych - publikował w Szwecji, Polsce (m.in. National Geographic, Uważam Rze, Na Poważnie, Gazeta Prawna) i prasie polonijnej (Sprzeciw i Słowo Kongresu, Sztokholm, Dziennik Polski, Londyn, Nasza Gazeta, Wilno, Nowy Dziennik, Nowy York). Jego rysunki satyryczne i karykatury publikowane były w prasie szwedzkiej, polskiej, norweskiej, brytyjskiej, francuskiej, kanadyjskiej i w pismach polonijnych. Prace nagradzano m.in. na konkursach w Japonii i Korei Płd.

Miał wystawy indywidualne i zbiorowe w Szwecji (m.in. w Riksdagu), Polsce, Francji, Japonii, Korei Płd., Belgii (Parlament Unii Europejskiej w Brukseli).